

Divlja svinja – (*Sus scrofa* L.)

Divlja svinja – (*Sus scrofa* L.)

Red parnoprstaša (*Artiodactyla*)

Rod svinje (*Sus*)

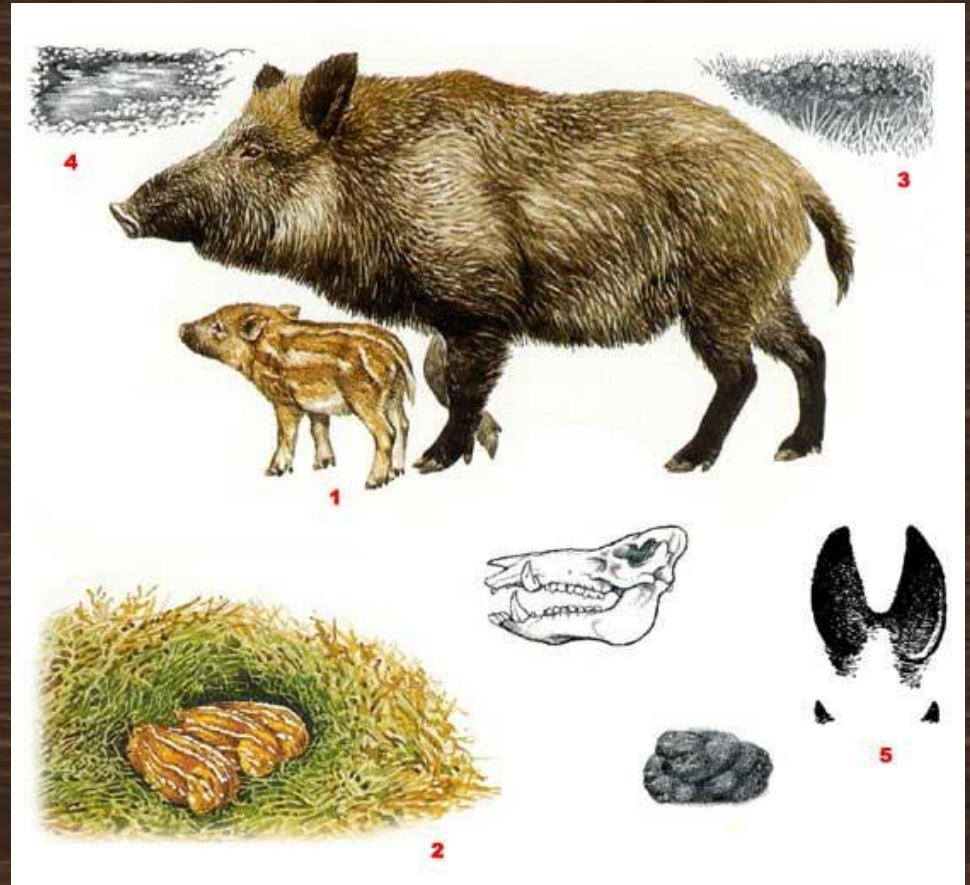
Vrsta divlja svinja (*Sus scrofa* L.)

- Prema Zakonu o divljači i lovstvu spada u krupnu divljač zaštićenu lovostajem
- Mužjak – *vepar*,
- Odrasla ženka – *krmača*,
- Mlado – *prase*, *nazime*,

Izgled i građa tela

- U visinu mere do 110 cm, a u dužinu do 150 cm.
- Rep je dugačak od 15 do 20 cm
- Masa krmača kreće se do 150 kg, a veprova i do 300 kg
- Telo je prekriveno gustim i tvrdim čekinjama sivo-crne, smeđe-crne do crne boje
- Tek oprášena prasad je prugasta po trupu a pruge su od žuto-sivih do smeđe-crnih nijansi
- Preko zime imaju izuzetno gustu poddlaku, koja u proleće opada
- Kod veptra je izraženo zadebljanje u predelu plećke kojega nazivamo slin ili štit

Čula i mirisne žlezde

- Najrazvijenije čulo kod svinja je njuh, njime na velike daljine mogu osetiti pripadnike iste vrste, hranu ili neprijatelja
- Kod divlje svinje je vrlo dobro izraženo čulo sluha, a vid je vrlo slabo izražen, te se pravilnim prikradanjem svinji može prići vrlo blizu
- Divlje svinje imaju posebno izdiferenciranu karpalnu mirisnu žlezdu koja je građena od 5-7 rupica prečnika oko 2 mm, a nalazi se na zadnjoj strani prednje noge koje luče gustu lepljivu mirisnu materiju koja služi za obeležavanje traga

Tragovi divljih svinja

- Divlje svinje na prostoru na kojem obitavaju ostavljaju obilje tragova u vidu otisaka ekstremiteta na tlu, u vidu oštećenja kljovama na drvenastim kulturama, mirisnim izlučevinama mirisnih žlezda, itd.
- Dobar poznavalac biologije ove divljači na osnovu tragova može proceniti pol, starost, težinu divljači, itd.

Divlje svinje zimi imaju jaku dlaku sa poddlakom
koja ih štiti od hladnoće

Vepar u punoj snazi 4 godine star

Divlji vepar

Divlja svinja – krmača sa svojim prasićima

Krmača sa svojom nazimadi

Rasprostranjenost i stanište

- Nastanjuju gotovo sve kontinente (osim Irske, Vel. Britanije i dela Skandinavskih zemalja)
- Stanovnik je sredogorja i močvarnih šuma sa dosta čestara u koje se sklanja u toku dana
- U naročito prikladna staništa za divlje svinje spadaju prvenstveno hrastove šume sa plodnim humusnim tlom i bogatim podvrstama na malim nadmorskim visinama
- Prostrane, porečne, semene hrastove šume sa bogatim prizemnim biljnim pokrivačem na dubokom, plodnom tlu, tople, mediteranske šikare zimzelenih hrastova, šumovita pobrđa sa dovoljno vode obrasla lišćarskim vrstama koje rađaju teško seme (hrast, bukva, divlji i pitomi kesten)

Tipično stanište divljih svinja (šuma obrasla sa
žbunastom vegetacijom)

Trag divlje svinje u blatu, priordno kaljužište, pojilište i kaljužište, oštećivanje kore stabala prilikom češanja i oštećenja na stablu nakon češanja u dugom periodu godine

Ishrana divljih svinja

- Divlje svinje su svejedi u pravom smislu reči
- Prvenstveno se hrane biljnom hranom, šumskim plodovima (žirom, bukvicom, kestenjem, gljivama, itd.), žitaricama (kukuruz, zob, pšenica), voćem, korenjem, gomoljima i travom.
- Udeo biljne hrane kreće se od 50% do 90 %.
- Od hrane animalnog podrekla najčešće konzumiraju sve vrste insekata i njihove larve koje mogu iskopati iz zemlje, ribe, žabe, glodavce, gusenice i razne strvine do kojih mogu doći.

Divlje svinje vole da riju svojom njuškom zemlju i traže hranu (žir, kesten, bube, crve, glodare, korenje i dr.)

Način života

- Društvene su životinje
- Po pravilu žive u krdu koje sačinjavaju stara krmača – vodilja, njene kćeri starosti 2 – 3 godine bez obzira da li vode ili ne svoju prasad, lanjska nazimad oba pola i prasad.
- Mušku nazimad stariju od godinu i po krmača vodilja tera od krda kako ne bi došlo do parenja u srodstvu
- Zreli veprovi se krdu približavaju samo u vreme bucanja – parenja, kada dolazi do krvavih borbi ako se nađu dva vepra iste snage

Divlje svinje vole da se kaljužaju tokom cele godine, na koji način se oslobađaju od ektoparazita

Razmnožavanje

- Parenje divljih svinja nazivamo bucanjem – bukarenjem
- Prvenstveno zavisi od količine dostupne hrane i vremenskih prilika
- Obično započinje u oktobru i završava u decembru
- Stare krmače po pravilu se bucaju prve, a mlade kasnije
- Ponekad se parenje događa i tokom cele godine, posebno ako imaju na raspolaganju obilje hrane ili ukoliko se radi o populaciji ukrštenih svinja
- Veprovi žive samotnjački, a krdu se približavaju samo u vreme parenja

Borba veprova u periodu parenja

Razmnožavanje

- Neposredno pre prašenja krmača se odvaja od krda i pravi jedno, a ponekad i više gnezda – brloga u koje na svet donese 3-8 prasadi
- Prasad sisa oko 3 meseca, a s majkom ostaju do sledećeg prašenja
- Polnu zrelost postižu s devet meseci
- Brementost traje od 115 do 117 dana (3 meseca, 3 nedelje i 3 dana)

Prvih mesec dana prasići isključivo zavise od
svoje majke

Grupa od nekoliko krmača sa njihovom prasadi
starosti 3-4 nedelje

Zimi prasad strada ako u staništu ima dosta vode usled
prelaza preko nje i prehladivanja

Što kasnije se oprase krmače veća je verovatnoća da će
preživeti veći broj prasadi

Karakteristična obojenost dlake prasadi divlje svinje

Trofeji kod divlje svinje

Vepar: Sekači

Brusači

Krmača: Klice

Divlji vepar sa izraženim kljovama

HVALA NA PAŽNJI!

